

L'ateneu

ORDAL

JUNY - 90

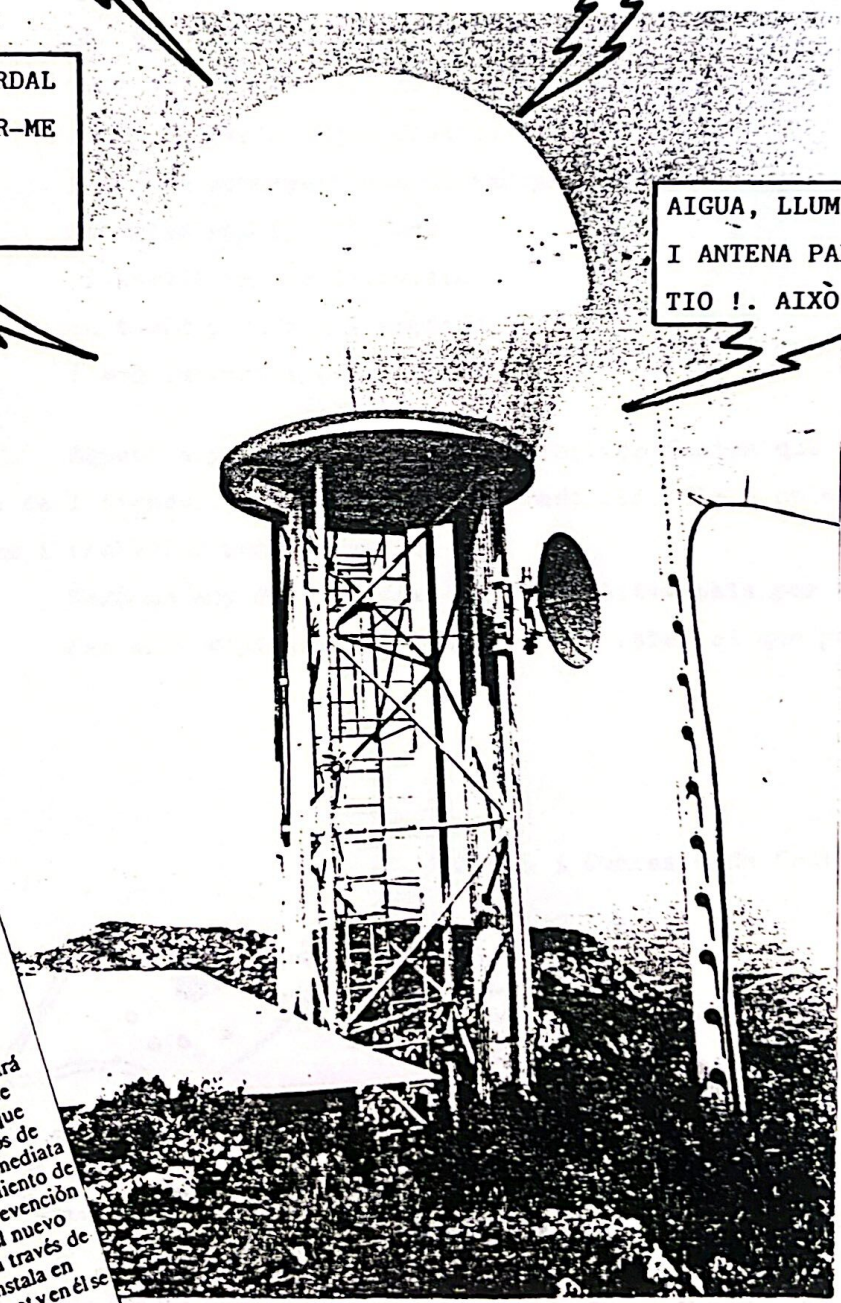
NÚM. 4

I AQUÍ TINC... LA CUINA, EL MENJADOR
I LA SALA D'ESTAR.....

FANTÀSTIC NOI ...! I QUINES VISTES...!
COM SE T'HA ACUDIT ?.

POTS CONTAR... A L'ORDAL
NO HI HA LLOC PER FER-ME
LA CASA, I HE VINGUT
AQUÍ DALT A VIURE.

AIGUA, LLUM.....
I ANTENA PARABÒL.LICA !
TIO !. AIXÒ ES GUAI...!

► Nuevo sistema para detectar tormentas

El Centro Meteorológico Zonal de Cataluña contará con un nuevo sistema de prevención de lluvias que facilitará a los servicios de protección civil la inmediata puesta en funcionamiento de los programas de prevención de inundaciones. El nuevo sistema funciona a través de un radar que se instala en Corbera de Llobregat y en él se facilitará información meteorológica de toda Cataluña. - J. V. A.

editorial

Benvolguts Ordalencs:

De nou com cada any ens retrobarem d'aquí uns quants dies per celebrar la Festa Major, i intentar de fer-la millor.

Demanem que col.laboreu
els joves, els grans i els menuts,
que assistiu als espectacles
per a poder fer-los més moguts.
Cada any volem millorar
fent una Festa Major divertida
intentem conseguir que no manqui l'alegria
no volem ser els millors
ni sortir per la televisió
en tenim prou amb l'alegria
i amb la vostra col.laboració.

Aquest any s'ha format una comissió de festes que col.labora amb la junta de l'Ateneu. Es una comissió formada per nois i noies amb ganes de fer coses i treballar per la Festa.

Serà un any de sorpreses i moltes activitats per totes les edats.
Per això esperarem el programa per saber el que passa.....

Junta i Comissió de Festes.

activitats

FESTA MAJOR 1990

I Campionat de billar americà.

Podeu participar-hi tots els majors de 16 anys.

Per inscriure's cal adreçar-se a l'Eduard Vendrell o a l'Antonio Gallard.

Termini d'inscripció fins el dia 30 de Juny

II Campionat de Ping-Pong

Per inscriure's cal adreçar-se també a l'Eduard Vendrell o a l'Antoni Gallard.

Temps d'inscripció fins el dia 30 de Juny

III Cursa de Cambrers

Per participar-hi cal:

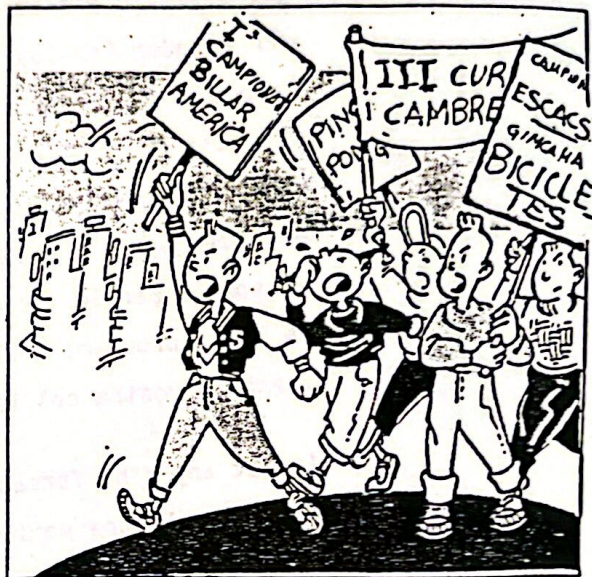
- treballar o haver treballat de cambrer.
- portar una safata rodona i llisa.

Per inscriure's cal adreçar-se al Jordi Pons.

Gimkama de bicicletes

Per a totes les edats.

Per inscriure's adreçar-se al Jordi Pons i Ricard Diez.

Campionat comarcal d'Escacs

Inscripcions amb en Pere Pons i Jordi Cal Simón.

II CONCURS FOTOGRAFIC - FESTA MAJOR ORDAL 1990

Tots aquells que ho desitgin poden participar-hi.

Tema: Ordal

Tamany: 13x18 , 18x24, 15x20

Valen tot tipus de trucatges, color, blanc i negre.

Preu d'inscripció: 200 pts.

Porteu les vostres fotos a "Cal Pubill" abans del dia 23 de Juliol de 1990.

Podeu portar totes les fotos que vulgueu, sempre que siguin inedites.

Totes les fotos seran exposades a l'Ateneu.

L'organització no es fa responsable dels danys que puguin tenir les fotos. Animeu-vos i participeu-hi, i entre tots veurem una nova visió del nostre poble.

1r premi: 1 màquina fotogràfica.

2n premi: trofeu

3r premi: trofeu

Poseu títol a totes les obres, i dins d'un sobre, els títols de les obres i el vostre nom.

A tots els concursos hi haurà trofeus pels guanyadors.

Organitza Junta i Comissió de Festes

informació general

EXTRACTE DEL B.O.P. Nº 26 DEL 30-1-1990

Amb data del 12-1-1990, l'Ajuntament de Subirats pren "l'acord d'imposició de contribucions especials per la financiació de les obres de Pavimentació dels nuclis de l'Ordal i Sant Pau d'Ordal. El pressupost d'execució material es de 148.598.021,- pessetes, a repartir entre tots els beneficiaris (tots els propietaris dels immobles dels nuclis citats excepte la Iglèssia i els Ateneus) es del 40% de l'esmentada cifra, utilitzant el mòdul de M1. i M2. de façana a carrer o via pública i superfície de solar respectivament".

els carrers que es pretenen asfaltar i condicionar son; Novençà, del Sol, la Penya, M. Isidre Solsona, Mas Granada, Passadaines, del Parc, i les plaçes de l'Ateneu, Mil.lenari i Dolors Vendrell.

Distribució del PCAL 90-91

Ajuntament	Projecte	Cost
Ajuntament de Penedès	Projecte urbanització pavimentació i acondicionament vials	820.000
Les Cabanyes	Pavimentació de la prolongació del carrer núm. 5	1.588.000
Canadell de la Marca	Urbanització del vial lateral de la Rambla de la Libertat de la Masia	4.274.000
Figueras	Reforma casa consistorial	6.500.000
Gaià	Rehabilitació edifici de les botigues	2.370.000
La Granada	Execució de plaques 2º fase	12.500.000
Madona	Segona fase urbanització pavimentació i carrers Antiga Montserrat	4.115.000
Ordeix	Realització d'un dipòsit d'aigua de 500 m³ a Sant Miquel	1.250.000
Pineda	Construcció d'un dipòsit d'aigua	1.532.000
Puigadur	Pavimentació carrers situats al N-E del barri urbà de Puigadur	16.000.000
Sant Cugat Senegueres	Entornament públic primera fase	3.000.000
Sant Llorenç d'Herons	Adquisició de la sala de ball per Casa de la Vila (pavimentació altres fase 2 i 3)	14.000.000
Sant Martí Sarroca	Urbanització carrers Vierge de Montserrat i altres	6.000.000
Sant Pere de Rudobertes	Projecte, urbanització i acondicionament parc natural Parc Noya	1.000.000
Sant Quirze de Llény	Projecte construcció equipament cultural	800.000
Sant Sadurn d'Arnoia	Sala polivalent, centre cultural i d'altres	16.000.000
Sant Sadurn d'Arnoia	Urbanització de la Plaça del Centre a la Rambla	16.674.000
Santa Fe del Penedès	Plaça participativa coberta	3.484.000
Santa Fe del Penedès	Impulsió dels plans de les Ramblas al dipòsit regulador a Santa Fe del Penedès	6.300.000
Sant Miquel de Fluvià	Urbanització de la Plaça del Centre a la Rambla	13.500.000
Subirats	Urbanització barri urbà Subirats	12.171.000
Torreblanca	Obra d'infraestructures municipals segona fase coberta - Tancament rem de peixos	6.000.000
Vilanova del Penedès	Impulsió Casa Consistorial	40.000.000
Vilanova del Penedès	Urbanització Parc Penedès 2º fase	16.000.000
Vilanova del Penedès	Creació Triestada	11.000.000
Vilanova del Penedès	Urbanització del sector central d'equipaments	204.074.000
Total comarca	Projectes	256.074.000

D / COMARCA

EL 3 DE VURT. Divendres 11 de maig de 1990

La Diputació destina 256 milions a 22 municipis de l'Alt Penedès

El PCAL per als anys 90-91, aprovat inicialment amb l'abstenció de CIU

Només els municipis del Pla i Pacs es queden sense ajuts

CIU demana que es concedeixi algun ajut a totes les poblacions

La Diputació de Barcelona destina 256 milions de pessetes a la comarca de l'Alt Penedès amb el despesa de 148.598.021,- pessetes del PCAL que té l'ajuntament de la comarca.

Una part d'aquests 256 milions es destina a la realització de projectes d'urbanització i pavimentació de carrers i places a les poblacions de la comarca.

Però de Rudobertes, Sant Sadurn d'Arnoia, Santa Fe, de Madona, Subirats, Torreblanca, Vilanova i Vilobí, només les poblacions del Pla i Pacs es queden sense ajuts.

Generalitat dels serveis que ara manté la Diputació sense que sigui de la seva competència. Malgrat que el PCAL aprovat inicialment el 1989...

50 milions a la Mancomunitat. Dintre del pla de desenvolupament i de mitjans de les relacions entre els ens comercials i administratius provincials, el...

miscel.lània

CATEQUESIS

El mes de Octubre de años ha, se organizaron varios grupos de niños dispuestos para recibir Catequesis. El lugar donde se impartiría sería en la Parroquia de San Esteban del Ordal. Y desde entonces todos los sábados a distintas horas de la mañana acuden niños y catequistas para compartir las enseñanzas de Cristo recogidas en el Catecismo.

La consigna es sencilla y al mismo tiempo exigente: "Vivir en profundidad" aquello mismo que deseamos enseñar a nuestros niños.

Es una exigencia del Evangelio. Compartir la fe, y esta fe viva, en Jesúscristo para que la vida tenga sentido. En la Catequesis apenas se puede dar una pequeña informaci6n. Su tiempo es limitado: una hora por semana. Por esa misma raz6n, los mayores debemos tomar conciencia para completar la instrucci6n de la Catequesis y vivenciar la fuerza de su contenido, y esto principalmente los padres.

Es frecuente comentar sobre la tendencia que los niños tienen de ir imitando a sus mayores.

La Parroquia ofrece a todos la oportunidad de iniciarse en la Doctrina Cristiana. Y debe quedar bien claro que con este servicio no se puede completar la responsabilidad de los padres ni les exime de las aportaciones que ellos deben ofrecer a sus hijos. Los padres cuentan con m1s tiempo y mejores oportunidades para ir facilitando el descubrimiento del sentido profundo y aut6ntico de la vida cristiana.

La Catequesis no puede cubrir todas las exigencias de la vida cristiana. Si, resaltar y ayudar a los niños a descubrir a Dios, su voluntad, el modo de actuar.... Los dem1s pueden imprimir en sus gestos, palabras y obras el significado de una vida profunda.

Impartiendo Catequesis hemos intentado encauzar el ni1o por el camino del descubrimiento de lo divino. Y para poderlo vivenciar mejor hemos acudido al gran medio que es la oraci6n. El trato directo con el Se1or les iluminar1 y dar1 una experiencia que no pueden aportar las palabras. As1 ser1 m1s f1cil que entren en un proceso de amistad y por lo mismo en una disposici6n de entrega a su santo servicio.

Todos los dias terminamos la visita al Sant1simo Sacramento reservado en el Sagrario y una oraci6n en com1n de los ni1os i catequistas.

Los niños deben aprender el Catecismo. Y esto no esta pasado de moda.

El Catecismo es un pequeño tratado de Teología donde estan resumidas las principales verdades de la Revelación: lo que hemos de creer, lo que hemos de orar, lo que hemos de obrar y lo que hemos de recibir. Es decir, el Credo, el Padre Nuestro, los Mandamientos y los Sacramentos. Con ello vamos cimentando nuestra vida cristiana.

Los que somos mayores, debemos ser mayores tambien en la Fe. El recto juicio de los padres con criterios firmes y sinceros. Todas estas aportaciones del espíritu irán construyendo una cadena de valores humanos tan enorme como necesaria. No olvidemos la gran crisis de valores que el mundo padece por haberse confiado en la mera materia y en el dinero. Los valores morales estan sufriendo el peso de estos comportamientos.

Todo este proceder de esmero en las cosas pequeñas nos induciran en el amor a Dios, para cumplir con el primer mandamiento de la Ley de Dios: "Amar a Dios sobre todas las cosas".

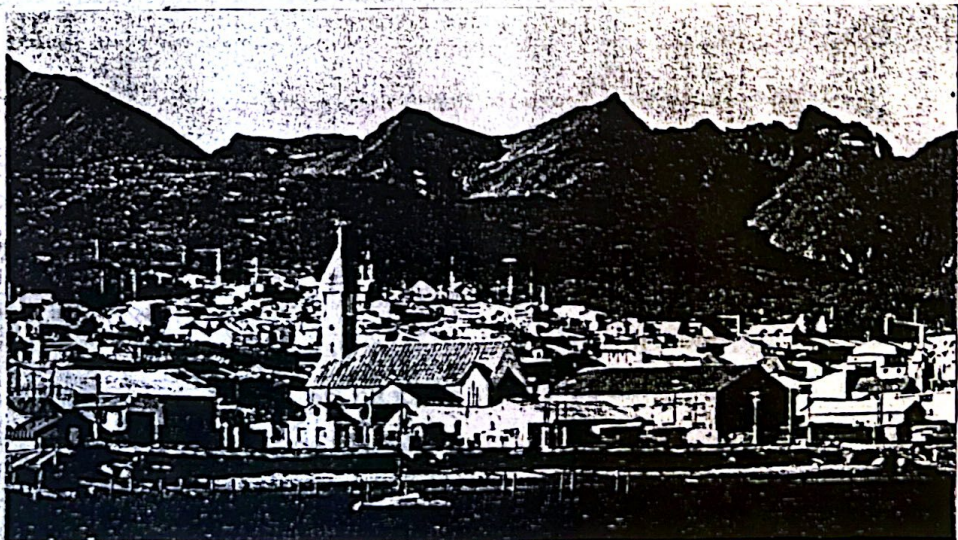
Josep i Carmina

*****

VIATGE A LA FI DEL MON

Tot comencà fa uns mesos al Forn del Vidre de l'Ordal. Ens acomiadàrem de la família, prometèrem trametre postals, i aprofitàrem per deixar aparcats el cotxe durant tot el mes, a l'àmplia galeria de l'antic forn.

A l'altre dia d'haver deixat Ordal, i després de quinze hores de viatge arribàrem a Buenos Aires, capital de la República Argentina. En aquesta ciutat estiguérem una setmana. Parlar de Buenos Aires és repetir tot el que tothom més o menys ja coneix, per reportatges periodístics, o per comentaris populars. Les grans i inacabables avingudes, els carrers tan amples, la gegantina extensió de la ciutat i la seva perifèria.

El nostre objectiu de les vacances era conèixer l'extrem austral d'aquest enorme i extens país: La Isla de Fuego i cap allà ens dirigírem en avió. En sis hores i dues escales cobrírem 3.200 quilòmetres que separen

Buenos Aires d'aquesta zona. Tierra del Fuego té un encant molt especial. La seva llunyania, el seu particular paisatge de boscos i muntanyes, la seva fauna, la seva pesca i altres molts motius que actuen com un imant i impulsen a programar una visita.

La ciutat d'Usuaia és la capital de la província i també del territori antàrtic i de les illes de l'Atlàntic Sud. Se la coneix com la ciutat més austral del món. La seva població actual és de 30.000 habitants. És una ciutat d'immigració, la població permanent de la qual és molt petita.

Les instal·lacions turístiques són bones, la ciutat té grans comerços i boniques galeries comercials. Les excursions són molt variades: passeigs marítims pel canal de Beagle amb foques i llops de mar. Parc nacional entre bosc baix i muntanyes. Llacs de la Terra del Foc, i mil llocs més de bonic paisatge, que només pel seu nom tan suggestiu valdria la pena conèixer: Lago Escondido, Laguna Negra, Bosque de las Agujas, Bahía Golondrina, Isla Redonda, Isla Salmón i Dique de los Castores.

La més coneguda i imponent de les glaceres d'aquest Parc és la glacera Moreno, que s'expandeix sobre les aigües del braç Sud del Llac Argentí, amb un front d'uns 5 km. i una altura de més de 60 m. sobre el nivell de l'aigua, i del qual cauen contínuament troços de gel de diverses mides, produint sons resonants.

En 1947 per primera vegada, i des de llavors amb creixent regularitat, el seu agressiu avanç arribà a travessar el canal dels Témpanos, assolint terra ferma a la península de Magallanes. Envaí com una massa gegantina el bosc de lenga, tallant el drenatge natural del braç Rico. Com a conseqüència d'això, les aigües d'aquest braç pujaren i envaïren les valls, quedant fins i tot cases a sota del nou mirall format. Els intents per fer volar aquest dic natural de gel mitjançant explosius no tingueren èxit, i, finalment, fou la pressió de les aigües del braç Rico la que produí filtracions i el partí.

El fenomen sol produir-se ara cada tres anys, aproximadament, pujant el nivell de les aigües fins a 19 m. per sobre de la resta del llac (36 m. és el màxim registrat). La fractura, socavat i posterior ruptura de la glacera varada resulta un espectacle inoblidable.

Angela Mensa

VOLUNTARIAT SOCIAL

Una proposta.....

Una necessitat.....

Fem una mica d'història

Era l'any 1985 quan el 21 de juny, el Consell de Ministres del Consell Europeu adoptava la Resolució 387, recomanant a tots els Governos dels Estats membres que promoguessin, respectessin i donessin suport a les entitats i a les activitats del voluntariat.

La majoria de Governos d'Europa, també el de la Generalitat de Catalunya, van aprovar les Lleis de Serveis Socials que recollien les recomanacions del Consell d'Europa i, per tant, es comprometien a donar suport i promoure les entitats i accions voluntàries.

Un pas decisiu

Al maig de 1896 es va crear la Federació Catalana d'Entitats amb voluntariat social. A la vegada, la Junta de l'Associació "Casa família el Cenacle", en la reunió tinguda el 27 del propassat mes d'abril va prendre l'acord de confederar-s'hi.

Concretant

La gent gran necessita principalment l'esplai físic, psicològic i moral. Enguany hem fet la romeria a Montserrat al mes de març. Anarem d'excursió a Tortosa, visitant el Delta de l'Ebre, i si Déu vol, per l'agost, farem el tradicional peregrinatge a Lurdes. Tot això es relativament fàcil d'organitzar. Els resultats son maravellosos. El fet de sortir del clos rutinari de casa, el trobar-se amb amistats dels altres pobles, el respirar aires nous, omplen els pulmons de satisfacció. Es la millor terapeutica.

Existeix, però un problema preocupant.

I la gent gran, que no pot pujar a l'autocar, que es troba mes impossibilitada per sortir de casa.. no te necessitat també de respirar aires nous ?. Molts d'ells voldrien també sortir a passejar i trobar-se amb els seus amics, tant del poble com de fora. Quin be tant gran se'ls podria fer !.

Proposta

Voldriem crear un voluntariat en els pobles del nostre municipi perque una vegada al mes, per exemple podria ser el diumenge per la tarda, els podrien portar a passejar a un lloc determinat. Trobar-se al Moli d'en Rovira, Castell d'Olerdola, Santuari Font Santa, etc. etc.

Penseu amb el cor. Informeu-vos i apunteu-vos.

Mn. Josep Raventós

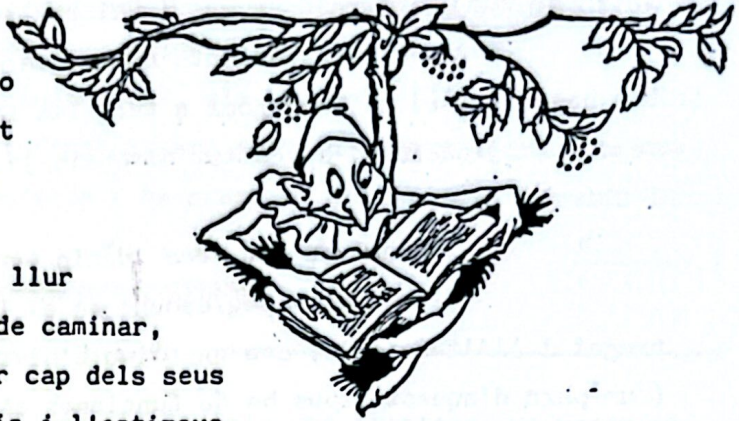

LECTURA DES DELS 9 FINS ELS 100 ANYS

No sé si quan sortirà aquest número de la revista l'Ateneu ja haurà passat la festa del patró de Catalunya: Sant Jordi, diada dedicada al llibre, i aprofitant aquest dia del llibre voldria suggerir (sobretot a la jovenalla) la lectura del llibre: "Un rètol per a Curtó" de l'editorial "Els Grumets de la Galera", el qual el podeu trobar en qualsevol llibreria, fins i tot suposo que alguns de vosaltres ja l'haureu llegit.

... i jo li va dir moltes coses, perquè, de fet, quan llegim una història, poema..., sempre ens fa recordar quelcom de la nostra vida present o passada, o les nostres il·lusions i anhels... I és curiós que moltes vegades aquella mateixa història no la interioritzem igual dues persones que l'haguem llegida, i possiblement algunes vegades l'autor al qual llegim no volia expressar allò que nosaltres ens ha suggerit en llegir-ho, i d'altres vegades coincidim varies persones i l'autor en la interpretació d'una lectura.

Però bé, després d'aquesta petita reflexió passo a dir-vos que l'autora d'aquest llibre es l'Angela Garriga, que va ser mestra i escriptora, i que en un moment determinat de llur vida va quedar impossibilitada de caminar, tot i així, no la varen oblidar cap dels seus alumnes, ni la gent que la volia i l'estimava, i la visitaven sovint.

El llibre que ens ocupa "Un rètol per a Curtó", ens explica la història dels nens del poble de Curtó, que un matí estaven molt enfadats perquè el poble veí de "Guà nec" els havien posat un rètol que indicava al vianant on era l'esmentat poble, i Curtó no en tenia cap. Explicaren el problema a la seva mestra, i ajudats per ella van haver de reflexionar i deduir per què el seu poble no era tan important com Guà nec, pensant, pensant... van trobar coses importants, con façanes antigues, troballes històriques... Després van pensar què podien fer per aconseguir un rètol. Un dels primers afers va ser escriure una carta dirigida als senyors de la Diputació demanant un rètol, i seguidament van començar a fer una llista de tot el que podien fer per millorar el seu "Benvolgut poble de Curtó", i treballaren de valent en aconseguir tot el que s'havien proposat, però això no és tot, ja que van haver d'aconseguir que els grans, familiars i veïns del poble els ajudessin amb llur col·laboració en la millora del poble,.... com treballaven tots, i els nens quina il·lusió tenien en llur tasca!.... penso que només en tinguéssim una engruna al nostre poble alguna cosa podríem millorar.

Però jo no us ho vull explicar tot.

I tant si la llegiu com no, us deixo la pregunta que els vaig fer als meus alumnes de quart de Cicle Mitjà de Lavern que el curs passat el llegien i és: Els nens de Curtó van estrenar el rètol per la Festa Major del poble, però què van aconseguir gràcies a la il·lusió dels nens i jovenalla, a la col·laboració i a l'esforç de tots?.

Mª Angels Curto i Ros

P.D.: Com poden veure el nom del poble de Curtó coincideix amb el meu cognom Curto (el meu sense accent), i no és pas per això que us he suggerit aquesta lectura, sinó pel contingut de la història.

Dir-vos també que l'autora va donar el nom de Curtó a un poble que sí existeix i és Saifores.

PROPOSTA; UN PARC D'ATRACCIONS A L'ORDAL

En aquests darrers dies hem llegit sovint en els diaris que, el complex turístic de l'empresa Busch, sembla ser que cerca un nou emplaçament per el seu parc d'atraccions, degut a la falta d'enteniment entre els municipis de Vilaseca i Salou.

Molts Ajuntaments han ofert terrenys a l'esmentada empresa, per intentar que la inversió no marxi del nostre país.

Amb els ingredients que té un parc d'aquest tipus, es pot fer un bon negoci. I si hi ha negoci a fer, les inversions no s'hi escatiment, perquè vendre imaginació, i sobre tot diversió, ja se sap, porta riuades de gent (clients).

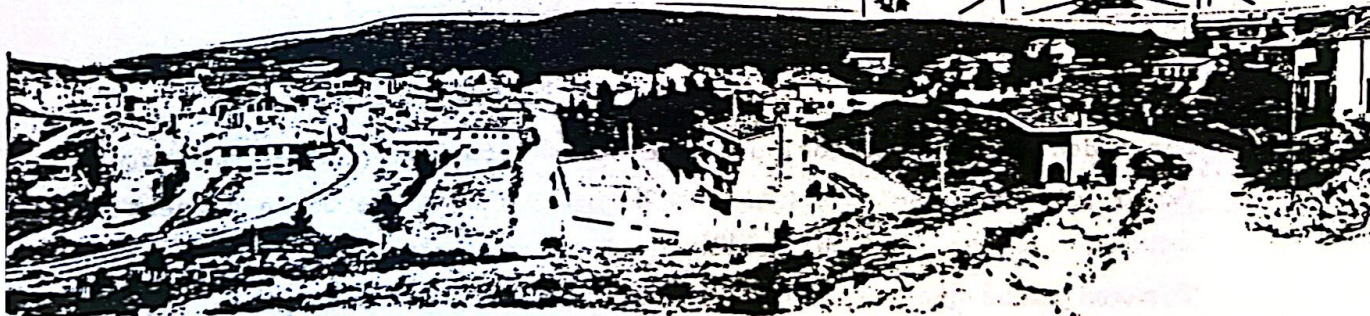
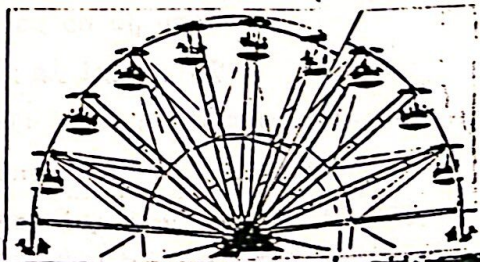
L'Ordal és una zona idònia per aquest tipus d'inversió

Situat estratègicament en el límit de les comarques del Baix Llobregat i l'Alt Penedès, amb un clima d'hiverns suaus i estius càlids i llargs (un parc d'aquest tipus ha de funcionar el màxim de temps possible durant tot l'any). L'orografia del terreny muntanyós, ens permet les mil i una combinacions per treure el màxim profit als nostres boscos, des d' infinitat de possibles tobogans a imaginar unes montanyes russes al Montcau, on poder realitzar viatges vertiginosos en vagonetes que fan capitombes, baixades amb pendents fortíssims per agafar velocitats esfereïdores, tot seguit amb una doble volta de campana de 360 graus. Vaja! unes montanyes russes d'aquestes que et fan pujar l'estómac a la gargamella.

Podriem gaudir, tot passejant pel bosc, dels sorolls de les vagonetes que passen brunzent amb els xiscles histèrics dels passajers esverats, tot això amanit amb el piolar dels ocells.

"La noria" la podriem situar a dalt del Puig d'Agulles, per allò de les vistes i l'alçària, és clar!, amb cistelles d'aquelles que van pengimpenjam, idònies per aquells que tenen patiments de cor.

Però, un element molt important en aquests complexos turístics és. l'aigua. La baixada amb barques circulars per un canal d'aigua brava, aprofitant el nostre riu de la merda, seria meravellós i a la vegada emocionant, per les esquitxades segures dels qui van dins la barqueta, amb un recorregut de passatges i túnels plens de sorpreses, amb emocions cada vegada més fortes, més insòlites i més imprevistes, fins arribar a un gran llac als dos Pins, on no

hi faltaria el típic show aquàtic de les hawaianes amb balls exòtics i garlandes de flors al coll, tal com a les pel·lícules. I quan sigui fosc, uns focs artificials reflectits sobre l'aigua plena de detritus en descomposició.

Actuacions de bandes de música en viu al bell mig dels nostres carrers, sense asfaltar per mantenir el tipisme, amb botiguetes de records, souvenirs i establiments de menjar i begudes. Les deixalles de papers, envasos o altres objectes llençats pels passavolants en el bosc, no ens representa cap problema, acostumats com estem els ordalencs a que cada cap de setmana els diumengers ens deixin el poble fet unes autèntiques escombreries.

Per visitar la "Casa Encantada", els enviem a l'Ajuntament...etc; com veieu les possibilitats son infinites, ara sols falta que algun dels nostres polítics, en fagi un bon projecte i ho presenti a l'empresa Anheuser-Busch.

Kim

LA JUBILACIÓ

Per alguns jubilar-se els representa una tristesa, un posar-se en un recó, puig creuen que ja no serveixen per a res, i això no es pas veritat, ja que jubilar-se ve de la paraula "jubilo" que vol dir alegria, joia, etc., es a dir, una nova vida, millor dit, un altre manera de viure, inclòs ens permet el luxe de descobrir quelcom inesperat, com també portar a terme moltes coses que per manca de temps no podiem fer quan estavem de plantilla en el treball.

A més, tenim que conformar-nos el que ens toca viure. El que no aconsellaria mai a ningú, és esperar a la jubilació per fer el gandul, ni pensar mai "ELS QUE VINGUIN DARRERA JA S'HO FARAN", tenim que col.laborar amb els nostres com si tinguéssim de viure sempre, i estar en Pau amb Deu i amb els germans, com si fos l'últim dia d'aquesta vida terrenal.

La vida té sentit sempre, fins i tot en la vellesa, ja que no podem frenar el fer-nos vells, però si podem desacelerar-ne el procés, fent-lo més lent.

Al capdevall d'una vida de serveis i de privacions, la jubilació ens ofereix la possibilitat de ser servits, sobretot si de jove treballes amb il.lusió i energia, ja que de sempre sabem aquell refran que diu "QUI DE JOVE NO TREBALLA, QUAN ES VELL DORM A LA PALLA" a més el Ordalencs tots sabem aquella estrofa que recitem el dia del casament d'algun parent o amic, que diu "SI TENIU QUE SER PARES, ESTIMEU ELS VOSTRES FILLS, PUGEU-LOS EDUCATS PERQUE MAI VOS PUGUIN DIR PERQUE NO ENS EDUCAVEU QUAN EREM MES-PETITS, I QUAN SEREU VELLETS NO TINDREU MAI QUE PATIR, PUIG EL QUE ENSENYEN ELS PARES O APRENEN SEMPRE ELS FILLS".

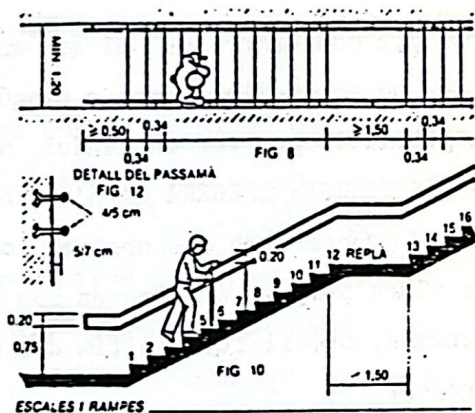
Jo mateix, si no estigues jubilat tampoc hauria pogut escriure aquestes ratlles havent-hi estat convidat prou vegades.

bústia

AGRAIMENT PEL PASSAMÀ

Aprofito aquestes ratlles per donar gràcies a tots els membres de la Junta, doncs moltes vegades no reconeixem la tasca que fan. Pensem que ells vetllen per l'Ateneu, que per a mi, i penso que per a molts de vosaltres, és la nostra segona casa, doncs molts de nosaltres en tenim antics records i moltes hores de xefla. Us demano a tots que en agraïment hi contribuïm de molt bona gana.

Jo personalment n'estic molt content, ja fa uns quants dies els hi vaig demanar un favor. Com tots ja sabeu no em puc valdre del tot per mi sol, i a l'hora d'anar a l'Ateneu sempre necessitava l'ajuda d'algú per pujar les escales. Quan era jove mai hauria dit la importància que tenia un passamà. Doncs ara, veient la falta que em feia en aquestes escales, no vaig dubtar en demanar-lo, i ara ja el tenim. Pensem que la Junta es qui treballa en nom de tots perquè la societat tiri endavant. De la mateixa manera que a mi m'han posat el passamà estic segur que sempre estan a punt d'escoltar qualsevol prec.

També moltes gràcies a tots per l'ajuda que he rebut, sobretot l'ajuda moral que és molt important, tant per a mi com per als meus. I per acabar repeteixo altre vegada, moltes gràcies també a la Junta, desitjant a tots plegats molta salut i que per molts anys en pugem ser socis.

Josep Cases "El Ferrer"

UNA ASSIGNATURA PENDENT ?

Ja fa temps que els Ordalencs tenim un tema pendent, i aquest és l'estat lamentable en què ens trobem els nostres carrers. Sembla que a la fi l'ajuntament ja té pressupost fet i les obres començaran, diuen, aquest any; la qüestió és que aquesta realitat pròxima ho és gràcies a que ja ens deu tocar el torn, i també a la gran paciència i comprensió envers els afers del nostre ajuntament; suposo doncs, que la gran majoria d'ordalencs estem totalment d'acord (donada la manca de la més mínima protesta) en el retard de la urbanització del poble.

O malpensant una miqueta.... no serà que som molt tocats i posats en el referent a les nostres llars, però una vegada en sortir al carrer ja és diferent?, és quelcom que no ens pertany ni ens importa gens, i més sabent que a la fi ens tocaran la butxaca....

Estrenem cotxes nous cada dos per tres i omplim els carrers de polseguera, d'això se'n diu "anar amb una sabata i una espadenya".

Moltes vegades he sentit vergonya de veure aquests carrers, perquè si tots viatgessim una mica més, podríem comprovar que un poble sencer sense urbanitzar ja no el trobaríem enlloc.

P.D.: Els romans ja empedraven els carrers, i d'això en fa 2000 anys.

Antoni Soler i Vendrell

L'ENHORABONA

La meva més humil admiració i agraïment per aquest grup de persones que fan possible una de les més antigues il·lusions de molts socis de l'Ateneu que era ampliar el seu patrimoni. Que fos, més útil, que tingues un ventall més gran de possibilitats i utilitats per a tots els socis, des dels més grans fins els més petits.

Jo crec que a aquestes persones se les hauria d'ancoratjar i donar-los-hi suport, perquè puguin acabar i dur a bon terme aquestes obres. Particularment crec que s'haurien d'acabar segons el projecte, en la seva totalitat, no deixant-ho a mitges. Crec que tots els socis s'en responsabilitzaran, i un cop acabades estaran molt orgullosos.

Des d'aquestes pàgines de la revista de l'ateneu, vull per palès el meu canvi d'actitud vers les persones d'Ordal. doncs jo estava desil·lusionat per la manca de bona voluntat i il·lusió que les persones de l'Ordal tenien pel seu poble. Amb pocs anys, s'han creat dos grups de teatre, s'ha arrenjat el sàló d'actes i l'escenari, s'està editant amb molta imaginació i sacrifici, encara que amb alguns problemes per falta de col·laboradors, la revista "l'Ateneu". I per últim actualment s'està duent un costós i gran projecte d'ampliació de l'entitat. Aixó vol dir que el poble d'Ordal és viu i té vitalitat.

Per tots, molta il·lusió i endavant.

Magí Vendrell i Soler

L'Anna Rovira és de Castellví de la M. que, assabentada de l'existència de la nostra revista "L'Ateneu", a volgut col.laborar-hi amb aquest bonic escrit plé de consells.

Desitjem, no sense donar-li el nostre agraïment, ens tramet-hi més dels seus escrits.

QUE S'HA DE FER QUAN HAS DE PENDRE UNA DECISIÓ IMPORTANT ?

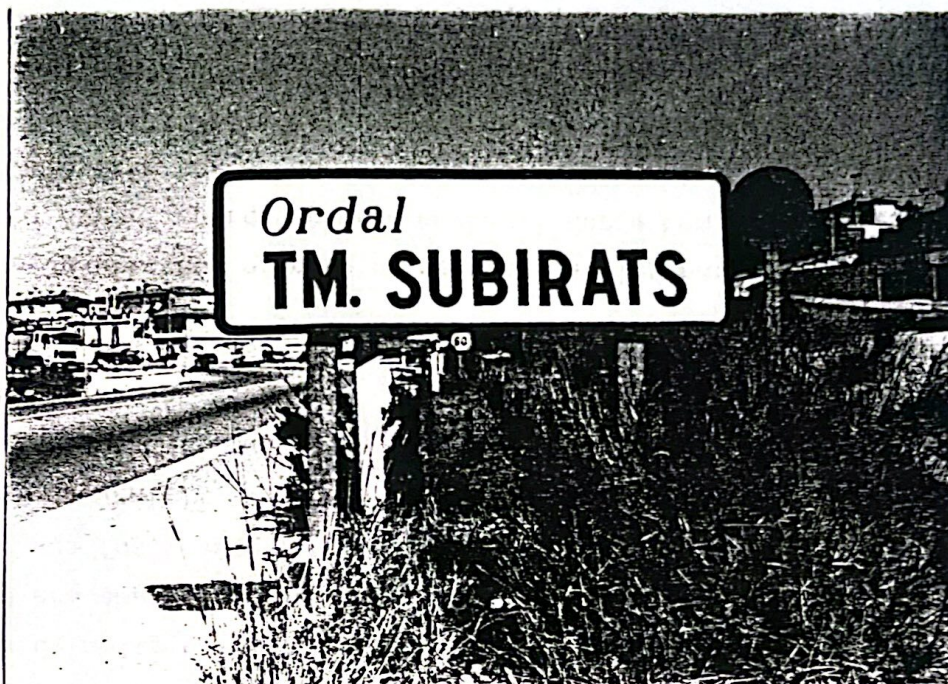
Les respostes poden ser de tot tipus, segons com sigui el personatge que ens doni la solució.

- Un passota: Passa! No ho facis.
- Un pragmàtic: Si tens l'obligació, l'has de complir.
- Un embolicoques: Home, si vols ja t'ajudaré, ja ho faré jo, perdona, ara recordo que no ho puc fer, t'ho farà la meva cosina.
- Un camioner: Tira milles i bona ruta.
- Un amb esperit de confessor: A veure, em pots explicar de què va la cosa? Tot té solució, però se n'ha de parlar, dialogar, i l'esperit que ens envolta ens guiarà cap a la solució més bona.
- Un amb molta marxa: Saps què pots fer: Complir amb l'obligació i ràpid fotre el camp. Com si la bòfia t'anés al darrera. Tu fas la feina i adéu.
- Un que vol ser amic teu, però no en sap: Mira ja t'ho solucionaré jo, no cal que pateixis deixar-ho a les meves mans.
- Un cansat: Avui és el meu dia de festa, i no em vinguis amb punyetes !.
- Un enemic: Què pots guanyar-hi? Molt? No pateixis ja ho faré jo!
- Un familiar: Mira si es pel bé de la família, i si tu no pots ja ho farem entre tots.
- Un director: si no es assumpte de l'empresa, no cal que me'n parlis.
- Un molt atrafegat: Què? Com dius? Ah sí!, un moment que ara estic per tu. Escolta deixem-ho per un altre dia, que avui no puc, em pots trucar demà?.
- "somiatriutes": Tal vegada si ho fas, encara que no en tinguis ganes, et toca la lota, t'ho imagines? 250.000.000.000 de pessetes, i per què no podrien ser dolars, o millor encara quilos d'or?.

Al final, després de demanar a tanta gent consell, ha passat el temps i toca decidir, i ens preguntem: "Què faig?" junt amb sentiment d'inseguretat que encara ens complica més la troca.

Doncs quan em trobo en aquests casos, no sé que haig de fer, i el més cert és que faig allò que en aquell precís instant decideixo, i ho faig bé o malament, però per fi prenc la decissió, i els altres només m'han ajudat a omplir-me més el cap.

Anna Rovira

PERDEM LA NOSTRA IDENTITAT ?.

Diuen que, una imatge val més que mil paraules. Els nous rètols col·locats a l'entrada del nostre poble, parlen per si sols.

Es que ja no sóc un Poble ?. O sóc una barriada mes del T.M. SUBIRATS ?. Perquè si ens hi fixem bé, sembla ser que per mides i gruix de les lletres, el més important aquí es el Terme Municipal.

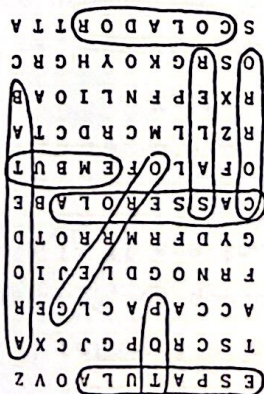
O és que els ordalencs no tenim una història i una identitat pròpia com a Poble ?.

Un que no sap d'on és

" Pertany a " Can Rial " "

També se li dona el nom de BARBACANA

SOLUCIONS

entreteniments

PER LES RODALIES DE L'ORDAL

El que representa la fotografia no es cap monument, senzillament és el voladis, o també dit ràfec, d'una coberta en cantonada. Sabeu quin altre nom se li dona ? I, podrieu dir-nos a quina casa pertany la que ara us presentem.

E S P A T U L A O V Z
T S C R O P G J C X A
A C C A P A C L G E R
F R N O G D L E J I O
G Y D F R M R R O T D
C A S S E R O L A B E
O F A L O F E M B U T
R Z L L M C R D C T A
R X E P F N L I O A B
O S R G K O Y H G R C
S C O L A D O R T T A

En totes les direccions i sentits es poden trobar els noms d'estris de cuina.

EL CONSELL DE LA MONTSE VENDRELL

- Si les plantes vols tenir boniques, regales amb el suc de la verdura bullida (quan l'aigua sigui freda).

I ja veuràs que boniques estaran en pocs dies.....

- Si la carn rostida vols que et quedi ben tendra, tira la sal quan ja estigui una mica daurada.

(Aquest truc, serveix per qualsevol altra tipus de carn.)

ENTREVISTA

ENTREVISTA A [Nom del entrevistat]

[Text de l'entrevista, molt fosc i difícilment llegible]

[Text de l'entrevista, molt fosc i difícilment llegible]

En tancar les portes de l'entrevista...

L'ateneu no és fa responsable del contingut dels treballs publicats i signats pels autors respectius, ni comparteix necessàriament el criteri dels mateixos.